

Και τώρα προχωράμε στην πρώτη με αριθμό 6146/4-5-2020 ερώτηση του κύκλου αναφορών-ερωτήσεων του Βουλευτή Ηρακλείου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικόλαου Ηγουμενίδη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Διασφάλιση των δικαιωμάτων των επιβατών από ακυρωμένες λόγω κορωνοϊού πτήσεις».

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης.

Ορίστε, κύριε Ηγουμενίδη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, οφείλω να ομολογήσω ότι δεν περίμενα ότι θα φτάναμε σε επίκαιρη ερώτηση. Πίστευα, δηλαδή, ότι θα είχε απαντηθεί ήδη η ερώτηση που καταθέσαμε οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ για το θέμα προστασίας των δικαιωμάτων των επιβατών, παράλληλα με την προστασία των αερομεταφορών και των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε αυτές. Τέλος πάντων.

Από την πρώτη στιγμή που προέκυψε το θέμα, φάνηκε ότι η Κυβέρνηση συντάσσεται ευθέως και αποκλειστικά με τη θέση των ιδιοκτητών των αερομεταφορών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το κοινοτικό δίκαιο για την προστασία των επιβατών. Μάλιστα, όχι μόνο αυτό, αλλά υπάρχουν και χιλιάδες

επιβάτες που δεν επιθυμούν να πάρουν voucher και θέλουν επιστροφή των χρημάτων τους.

Θα έλεγα ότι η χώρα μας με ευθύνη της Κυβέρνησής σας ενάντια στον κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης συγκαταλέγεται ανάμεσα σε εκείνες τις χώρες που έσπευσαν να επιβάλλουν στους καταναλωτές το να δέχονται υποχρεωτικά και για μεγάλο χρονικό διάστημα κουπόνια αντί για επιστροφές των χρημάτων τους.

Ωστόσο, ο Κανονισμός 261/2004 διασφαλίζει πλήρως τα δικαιώματα των επιβατών σε περίπτωση ακύρωσης της πτήσης. Παρ' όλα αυτά, η Κυβέρνηση με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου της 13ης Απριλίου θέσπισε οι απαιτήσεις επιστροφής του εισιτηρίου, εφόσον προβλέπονται από την ενωσιακή και εθνική νομοθεσία, για πτήσεις που ακυρώθηκαν ή θα ακυρωθούν το διάστημα από 25 Φεβρουαρίου έως 30 Σεπτεμβρίου να ικανοποιούνται μόνο με πιστωτικό σημείωμα ίσης αξίας με το εισιτήριο της ματαιωθείσας πτήσης και με ισχύ για δεκαοκτώ μήνες. Το ενωσιακό δίκαιο, δηλαδή, παραμερίστηκε πλήρως από την Κυβέρνηση, χωρίς καμμία βάση, για να επιβληθεί η γνωστή πολιτική των κουπονιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επιπλέον, θα έλεγα ότι η Κυβέρνησή σας συντάχθηκε από την πρώτη στιγμή με την κοινή δήλωση ορισμένων Υπουργών Μεταφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ζήτησαν αυτή την προσωρινή τροποποίηση του κανονισμού. Δεν ήταν μία κοινή δήλωση των Υπουργών Μεταφορών, αλλά μια συνάντηση ορισμένων Υπουργών έξω από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία δήλωση που καταστρατηγούσε τα δικαιώματα των επιβατών προς όφελος των μεγάλων αεροπορικών εταιρειών.

Και μάλιστα όχι μόνο αυτό, αλλά η ίδια η Επίτροπος Μεταφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η κ. Βαλεάν, αντέδρασε σ' αυτή τη δήλωση με την επισήμανση ότι οι εταιρείες θα πρέπει να επεξεργαστούν μέτρα και λύσεις, ώστε αφενός μεν τα κουπόνια να γίνουν περισσότερο ελκυστικά και αφετέρου να επιτρέπεται παράλληλα στους επιβάτες να ασκούν το νόμιμο δικαίωμα για λήψη αποζημίωσης.

Θα ήθελα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να σας ρωτήσω τα εξής: Απασχόλησε την Κυβέρνηση ότι η ΠΝΠ που εκδόθηκε έρχεται σε αντιδιαστολή με τον κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Για ποιον λόγο η χώρα μας συντάσσεται με τη θέση των δώδεκα κρατών μελών για υποχρεωτική έκδοση κουπονιών αντί για την επιστροφή χρημάτων; Γιατί αγνοείτε όσα σας επισημαίνει η Επίτροπος Μεταφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Τέλος, με ποιον τρόπο διασφαλίζονται

πλήρως τα δικαιώματα των επιβατών, ώστε να μην ζημιωθούν από την ακύρωση προγραμματισμένων πτήσεων λόγω κορωνοϊού;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχάς να ξεκινήσουμε με την πρώτη αναφορά που κάνετε. Είναι θετικό το γεγονός ότι βρισκόμαστε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και συζητάμε μια επίκαιρη ερώτηση, γιατί νομίζω ότι τουλάχιστον αυτή η Κυβέρνηση έχει δείξει δείγματα γραφής σεβασμού του Κοινοβουλίου σε αντίθεση με αυτό που βλέπαμε στο παρελθόν -έχετε πλέον και εσείς μια εμπειρία- όπου, δυστυχώς, απουσίαζαν οι Υπουργοί της Κυβέρνησης.

Πάμε τώρα στην ουσία της υπόθεσης. Επιτρέψτε μου να επανέλθουμε λίγο στο κλίμα του Απριλίου, γιατί πρέπει να δούμε τα γεγονότα με τα μάτια κάποιου ο οποίος έβλεπε τα γεγονότα τότε και όχι μετά από τρεις μήνες.

Είμαστε σε μία περίοδο αβεβαιότητας, όπου κυριαρχεί ο φόβος και η ανησυχία. Δεν ξέρουμε πότε τελειώνει όλη αυτή η διαδικασία. Κοινώς, βρισκόμαστε στο μέσον μιας πανδημίας, σε ένα πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο

«lockdown», όπου κανείς δεν ήξερε τουλάχιστον τότε –αλλά ακόμα και τώρα υπάρχουν πάρα πολλές αμφιβολίες γενικότερα- πότε θα αρθεί όλη αυτή η διαδικασία.

Τότε, λοιπόν, κύριε συνάδελφε, υπήρχε μία διχογνωμία στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά πόσο δηλαδή θα μπορούμε να πάμε σε πιστή εφαρμογή του Κανονισμού 261/2004, δηλαδή για αποζημίωση όσον αφορά τους επιβάτες ή να πάμε στη λύση των «voucher» ή βεβαίως στην επιστροφή ποσού. Όλο αυτό, βεβαίως, δεν είχε να κάνει, όπως ίσως κακώς υπονοείτε, με το αν παίρνει κάποιος το μέρος είτε των αεροπορικών εταιρειών, είτε των επιβατών. Αντίθετα, θα έλεγα ότι είχε να κάνει ακριβώς με το πώς θα διασφαλιστούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα των επιβατών και, κυρίως, των καταναλωτών.

Αν θέλετε, με δύο λόγια μπορώ να σας αποτυπώσω το κλίμα που υπήρχε τότε στις συνεδριάσεις, στις τηλεδιασκέψεις και όχι τόσο πολύ στις εκ του σύνεγγυς επαφές, είτε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε Υπουργείων.

Τότε, αυτός ήταν ο προβληματισμός, κύριε συνάδελφε: Εφαρμόζω, δηλαδή, τον Κανονισμό, όπως προβλέπεται μέχρι τώρα; Δηλαδή, στην ουσία αφήνω ένα ενδεχόμενο οι καταναλωτές να καταστήσουν πράγματι απαιτητή την επιστροφή των χρημάτων τους, με κίνδυνο όμως πράγματι πολλές από τις εταιρείες –και όχι μόνο οι αεροπορικές- να πτωχεύσουν με αποτέλεσμα εν τέλει

και οι ίδιοι οι καταναλωτές να μην μπορούν να πάρουν τα χρήματά τους ή προσπαθώ σε μία έκτακτη κατάσταση, η οποία απαιτεί ενδεχομένως και μία έκτακτη διαχείριση και μία προσέγγιση, να δώσω μία έκτακτη λύση;

Αυτό το οποίο αναφέρατε, πράγματι ακολουθήθηκε από πολλές ευρωπαϊκές χώρες και όχι μόνο από τη χώρα μας. Το λέτε και στην ερώτησή σας. Ακολουθήθηκε από δώδεκα ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων το Βέλγιο, η Γαλλία, η Τσεχία, η Κύπρος, η Ολλανδία. Θέλω να πω ότι περίπου οι μισές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο η Ελλάδα ακολούθησαν αυτή τη λύση.

Τι κάναμε, κύριε συνάδελφε; Στην ουσία νομοθετήσαμε ότι για το χρονικό διάστημα από 25 Φεβρουαρίου 2020 μέχρι την 30^η Σεπτεμβρίου του 2020 οι όποιες απαιτήσεις επιστροφής του αντιτίμου των αεροπορικών εταιρειών λόγω της ματαίωσης των πτήσεων, ικανοποιούνται με την παροχή του «voucher», δηλαδή ενός πιστωτικού σημειώματος ίσου με το αντίτιμο. Άρα διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα των καταναλωτών.

Πόση διάρκεια έχει το «voucher», κύριε συνάδελφε; Έχει διάρκεια δεκαοκτώ μηνών. Τι συμβαίνει μετά από αυτό; Αν ο επιβάτης, ο καταναλωτής, δεν θέλει να κάνει χρήση του «voucher» μέσα σε αυτούς τους δεκαοκτώ μήνες, τότε παίρνει πίσω τα χρήματά του. Άρα, με αυτόν τον τρόπο νομίζω ότι αντιλαμβάνεστε ότι διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα. Μάλιστα, αυτό το

τελευταίο σκοπίμως ίσως αποκρύπτεται πολλές φορές και από τις δημόσιες τοποθετήσεις σας.

Επομένως, δεν χάνονται κάποια χρήματα. Δεν είναι, λοιπόν, αυτή η διαδικασία για να ευνοήσουμε ενδεχομένως τις αεροπορικές εταιρείες έναντι των καταναλωτών. Έχουν διασφαλιστεί πλήρως αυτά τα δικαιώματα.

Επαναλαμβάνω –και θα το πω και στη δευτερολογία μου, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου- ότι αυτός ο τρόπος θεωρούμε ότι ήταν η βέλτιστη λύση με βάση και τις έκτακτες συνθήκες επί κορωνοϊού.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, κύριε Ηγουμενίδη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως και είναι θετικό το ότι γίνεται η συζήτηση. Δεν το συζητώ. Το θεωρώ θετικό. Θεωρώ αρνητικό –κι έτσι το στηλίτευσα- το ότι κάναμε την ερώτηση, την οποία δεν απάντησε το Υπουργείο σας για ένα διάστημα και με αυτήν την έννοια φτάνουμε στην επίκαιρη και όχι στην πιο έγκαιρη απάντηση από την πλευρά του Υπουργείου.

Τώρα, ως προς τον σεβασμό του Κοινοβουλίου από την Κυβέρνησή σας, αν το ανοίξουμε αυτό το θέμα, μάλλον θα ξεφύγουμε από το θέμα για το οποίο ρώτησα και προτιμώ να μην προχωρήσω περισσότερο.

Κοιτάξτε, ακόμα και έτσι όπως το είπατε, υπάρχουν διάφορες καταστάσεις. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προχώρησε σε σύσταση να υπάρχει εναλλακτικά η δυνατότητα επιστροφής χρημάτων με κουπόνια και μόνο εφ' όσον συναινεί ο επιβάτης. Δεν είναι, δηλαδή, μόνο μετά την παρέλευση του δεκαοκταμήνου. Υπάρχουν κι άλλες περιπτώσεις και νωρίτερα που ο επιβάτης μπορεί να θέλει τα χρήματά του πίσω. Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί να μένει μόνος, εξαπατημένος ή ανυπεράσπιστος.

Επίσης, στην ίδια τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προτείνεται ή συστήνεται –αν το θέλετε ορθότερα- να εξετάσουν οι διοργανωτές το ενδεχόμενο να καταστήσουν τα κουπόνια εξοφλητέα σε χρονική στιγμή προγενέστερη ακόμα και δώδεκα μηνών από την έκδοση του σχετικού κουπονιού. Και βέβαια, σε κάθε περίπτωση, διατηρεί ο επιβάτης το δικαίωμα επιστροφής των χρημάτων.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά ένα δημοσίευμα με ημερομηνία 25/5/2020 της Εφημερίδας των Συντακτών, μιας έγκριτης εφημερίδας, από έναν έγκριτο δημοσιογράφο που αναφέρει περιπτώσεις επιβατών.

Υπάρχει επιβάτης -είναι στο κείμενο που θα σας καταθέσω στα Πρακτικά- που στις 8 Μαΐου έκλεισε εισιτήριο για Τσεχία στις 6 Ιουνίου και στις 18 Μαΐου έλαβε μήνυμα ότι η πτήση ακυρώνεται. Δεν συζητάω ότι δεν γίνεται νύξη για οποιουδήποτε είδους αποζημίωση έτσι ή αλλιώς. Η ουσία είναι ότι ο συγκεκριμένος επιβάτης ήθελε στις 6 Ιουνίου να βρίσκεται στην Τσεχία. Δεν τον ενδιαφέρει τίποτε άλλο. Δεν θέλει να βρεθεί στις 7 Ιουνίου ούτε στο επόμενο δεκαοκτάμηνο. Γιατί αυτός δεν παίρνει τα χρήματά του τώρα πίσω; Γιατί αυτός πραγματικά αφήνεται μόνος, ανυπεράσπιστος απέναντι σε όλες τις μεθοδεύσεις της πλειοψηφίας -δεν είναι σίγουρα όλες οι εταιρείες που αρνούνται καλυμμένες πίσω από διάφορα «παραθυράκια» και διατάξεις να επιστρέψουν τα χρήματα των επιβατών- των αεροπορικών εταιρειών;

Εγώ δέχομαι, κύριε Υπουργέ, ότι όντως δεν είναι κάτι σταθερό, ότι η κατάσταση που ζούμε δεν είναι η ομαλότητα, δεν είναι η κανονικότητα, ότι είναι μία επείγουσα κατάσταση και σίγουρα πρέπει κανείς να σκεφτεί και τις αερομεταφορές και τους εργαζόμενους σε αυτές. Πιστεύω ότι παράλληλα, όμως, πρέπει να σκεφτείτε τους ταξιδιώτες και τους επιβάτες. Και πρέπει να σκεφτείτε τους επιβάτες που δεν θέλουν να πάρουν voucher, που δεν θέλουν να αναβάλουν το ταξίδι τους ή που δεν σηκώνει αναβολή το ταξίδι τους και οι οποίοι επομένως έχουν δικαίωμα -και οφείλουμε να σεβαστούμε το δικαίωμά

τους- να ζητήσουν τα χρήματά τους πίσω. Με βάση αυτό πιστεύω ότι το κράτος και η πολιτεία οφείλει να τους προστατεύσει.

Επαναφέρω λοιπόν δύο ερωτήσεις: Πρώτον, επιμένει κατ' αρχήν η Κυβέρνηση επιμένει στην αλλαγή του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεύτερον, πώς προστατεύει το κράτος τον επιβάτη που δεν θέλει κουπόνια, αλλά επιστροφή των χρημάτων του; Τρίτον, πώς αντιδρά το κράτος όταν οι εταιρείες επιβάλλουν στους πολίτες άλλες ημερομηνίες, άλλες πτήσεις, χωρίς αποζημιώσεις και χωρίς επιστροφή χρημάτων; Ποιος μηχανισμός ενεργοποιείται ή ενεργοποιήθηκε ήδη από σας για την προστασία των επιβατών; Πώς τελικά προστατεύεται ο επιβάτης και κατ' επέκταση η ίδια η αξιοπιστία των αερομεταφορών.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ κύριε Ηγουμενίδη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και

Μεταφορών): Κύριε συνάδελφε, θα σας το επισημάνω για άλλη μία φορά ότι με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου και συγκεκριμένα με το άρθρο 61 διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα των επιβατών και των καταναλωτών και φαίνεται ότι δυστυχώς κάποιοι δεν αντιλαμβάνονται -θα το πω για άλλη μία φορά- ότι με την πάροδο των δεκαοκτώ μηνών, εφόσον κάποιος δεν θέλει να χρησιμοποιήσει το voucher του επιστρέφονται τα χρήματα. Δεν υπάρχει δηλαδή καταναλωτής που θα έχει κλείσει το εισιτήριό του και δεν θα πάρει χρήματα πίσω στην περίπτωση που δεν θέλει να κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος εντός δεκαοκτώ μηνών, επειδή στην ουσία, όπως ορθώς είπατε, η Επιτροπή ζητά να εφαρμοστεί ο σχετικός κανονισμός και δίνει τη δυνατότητα για άμεση επιστροφή χρημάτων.

Χαίρομαι, όμως, που κάνατε αναφορά στη σύσταση. Εγώ θα την καταθέσω και στα Πρακτικά, γιατί νομίζω ότι, αν κάποιος διαβάσει το πλήρες κείμενο της σύμβασης, θα δει ότι στην ουσία προχωρήσαμε με βάση και τις συστάσεις της ίδιας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία στην παράγραφο 21 -θα το διαβάσω επί λέξει- λέει το εξής: «Οι οργανώσεις καταναλωτών και επιβατών σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους ταξιδιώτες και τους επιβάτες να δέχονται, αντί επιστροφής χρημάτων, κουπόνια

τα οποία παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται στην παρούσα σύσταση και τυγχάνουν προστασίας έναντι της αφερεγγυότητας.».

Γιατί πιστεύετε, λοιπόν, κύριε συνάδελφε, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προχώρησε σε αυτήν τη σύσταση; Νομίζετε ότι δεν την ενδιαφέρουν τα δικαιώματα των καταναλωτών ή των επιβατών; Τουναντίον. Με δεδομένη την οικονομική κατάσταση, με τον τρόπο αυτό, σε μία ενδεχόμενη κατάρρευση των αεροπορικών εταιρειών από πού νομίζετε ότι θα ζητούσαν χρήματα, επιστροφές και αποζημιώσεις όλοι αυτοί οι καταναλωτές;

Επιπλέον, δεν νομίζετε ότι με αυτόν τον τρόπο στην περίπτωση που κατέρρεε μία αεροπορική εταιρεία είτε στην Ελλάδα είτε στην Ευρώπη -εγώ θα σας πω, στην Ελλάδα ενδεχομένως- δεν θα έχανε το κράτος ασφαλιστικές εισφορές; Δεν θα έχαναν άνθρωποι τις δουλειές τους; Στην ουσία οι ίδιοι οι καταναλωτές δεν θα έχαναν τα δικαιώματά τους;

Σας ενημερώνω, κύριε συνάδελφε, ότι ο κλάδος των αερομεταφορών στην Ελλάδα -και δεν είναι μόνο η αεροπορική εταιρεία- απασχολεί έντεκα χιλιάδες εργαζόμενους. Νομίζω ότι τουλάχιστον μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι μία πράγματι φιλοεργατική πολιτική είναι, μεταξύ άλλων, να είναι και οι επιχειρήσεις σε λειτουργία.

Αν πηγαίναμε μονοδιάστατα σε μια συγκεκριμένη λύση, θα βάζαμε σε κίνδυνο αυτό το θέμα και νομίζω κανείς δεν θα ήθελε αυτό το πράγμα. Άρα, για να το συνοψίσω –θα το πω για άλλη μία φορά και ας γίνω κουραστικός–, κανείς δεν χάνει τα χρήματά του. Μπορεί να κάνει χρήση του voucher εντός δεκαοκτώ μηνών και αν δεν θέλει να κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος, μπορεί να πάρει τα χρήματά του πίσω.

Με τον τρόπο αυτόν βεβαίως διασφαλίζεται, στο μέτρο του δυνατού, ότι και οι αεροπορικές εταιρείες και γενικότερα, οι εταιρείες του χώρου μπορούν να έχουν και μια βιωσιμότητα και τουλάχιστον μπορούμε, νομίζω, να συμφωνήσουμε ότι αυτή ήταν η βέλτιστη λύση με βάση τις έκτακτες ανάγκες και συνθήκες που επικράτησαν το προηγούμενο διάστημα.

Κι εύχομαι να λήξει αυτό το χρονικό διάστημα, ακριβώς για να μην συνεχίζουμε να νομοθετούμε, αν θέλετε, τις έκτακτες αυτές λύσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Ηγουμενίδη και

κύριε Υπουργέ.